

bij brief van den 19^e may, om de Jambijse rivier door twee welgemonteerde vaartuygen te laten sluyten en geen vaartuyg na boven te laten gaan, mitsgaders de geheele soom der Jambijse revier tot aan Tonkas toe door een kruysser te bekruysen, geduurende anderhalf jaar, teneynde den Jambijnees door afsnijding van allen toevoer gedwee te maken, en alle attentaten van buyten te resisteeren, als niet noodzakelijk of raadsaam geoordeelt hebbende vooreerst tot sulke middelen van klem over te gaan.

Fol. 1557v-1558r.

(De resident is bevolen het gedrag van de koning scherp in de gaten te houden en daarover te rapporteren. Men veronderstelt dat de koning na ontvangst van de brief van de Hoge Regering tot betere gedachten zal komen. De maatregelen die wegens de zeeroverij van panglima Soedien en de geruchten dat hij een aanval op het fort van de Compagnie zou willen doen, door de resident zijn genomen, zijn effectief en voldoende. Men moet tegen alle aanvallen van binnen en buiten op zijn hoede zijn, maar zulke zeeschuimers niet gaan opzoeken. Het is niet geheel ongegrond om achter de uitwisseling van gezanten tussen Radja Adjie van Riau en de koning van Djambi een complot tegen de Compagnie te vermoeden. Dat schreef de resident in zijn brieven van 16 april en 19 mei 1763. Dit is wel wat overdreven, [fol. 1559] ook als er een grote zaak in het geding zou zijn. Toch getuigt het besluit van de resident om niet meer dan twee vaartuigen met 20 man van Radja Adjie de rivier op te laten varen, van de nodige voorzichtigheid. Het openen en lezen van zijn brieven aan de koning ging evenwel te ver. Dat past slechts bij direct gevaar. Dat in de brief van 30 augustus 1762 wordt gefeliciteerd met de voltooiing van het fortje is prematuur, daar tevens wordt gemeld wat er nog aan ontbreekt, zoals de kruitkelder. Het had beter achterwege kunnen blijven en men had de opzichter van het werk Jean Guillaume d'Arnaut, in plaats van hem naar Batavia te laten terugkeren, beter daar kunnen houden. Daarom wordt hij weer naar Djambi gestuurd om niet alleen de muren en wallen van het fort [fol. 1560] drie voet hoger te laten opmetselen, maar ook om het werk te voltooien. Daarvoor is de nodige kalk en hout opgestuurd en bevolen de stenen ter plaatse te laten maken. Het hout dat nog nodig is, kan, mits tegen een redelijke prijs, eveneens daar gekocht worden. Er is de resident toestemming gegeven om aan degenen die aan de publieke werken hebben gearbeid, drie stuivers per dag te betalen. Er kan ook, aannemende dat daardoor geen onnodige kosten worden gemaakt, rondom het fort een gracht van 12 voet diep en 13½ voet breed gegraven worden. Na voltooiing moet de resident een specificatie van de kosten zenden met een berekening wat aan de 10 % en aan huurlonen aan ambachtslieden aan D'Arnaut toekomt. Daarover en over de totale kosten kan dan een besluit genomen worden. D'Arnaut is nogmaals aangespoord vooral zuinig te zijn. Maar uiteindelijk kon hij niet afreizen, omdat hij in Bantam voor de vestingwerken nodig was. Te Djambi was hij minder nodig, omdat resident Ajax Fredrik van Solms met de gezonden en door D'Arnaut achtergelaten papieren [fol. 1561] het fort, inclusief de kruitkelder, wel kan voltooien. De door zware lekkage onbruikbare tandjungpura moet opgehaald en gerepareerd worden. Als dat niet meer mogelijk is, moet ermee gebeuren wat het voordeligste is. De sloep de Leguaan was voor reparatie naar Batavia gezonden, maar kon de reis niet volbrengen en is naar Palembang teruggekeerd en daar gerepareerd. Samen met de sloep Nachtegaal is deze nu te Djambi. Omdat beide gebrekkig zijn hersteld, is de bark Leervis met enige contanten en bestelde goederen daarheen gestuurd. De sloepen moeten naar Batavia worden gezonden en de Leervis, die voor negen maanden proviand heeft, moet te Djambi blijven totdat ze wordt afgelost. Als de resident het absoluut nodig vindt, mag hij daarnaast desnoods één vaartuig te Djambi houden. Wegens gebrek aan zeevarenden zijn op de Leguaan vier inlandse matrozen, voor rsd 4 per maand en rijst, aangenomen. [fol. 1562] In de brief van 15 april 1763 kreeg de resident instructies hoe ernstig verlies te voorkomen, wanneer de vaatjes buskruit worden opengeslagen en het kruit gekeerd wordt. De afschrijving van 3000 pond rijst is goedgekeurd. Deze bleek, door het opbergen ervan in de bark Afrikaan tijdens de actie van de zeerover Soedien en bij terugkomst werd opgeslagen in het pakhuys, bedorven en onbruikbaar te zijn. Eveneens mag 4000 lb droge vis worden